

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/631/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114212809
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7114212809.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu KSI Slovensko s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, proti žalovanej S. L., H., S. XX, o zaplatenie 3 827,42 eur s prísl., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu 15C/201/2014-69 zo 4.8.2015 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku, ktorým vedľajšiemu účastníkovi nebola priznaná náhrada trov konania.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením rozhodol, že konanie zastavuje, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva a žalobcovi vracia zaplatený súdny poplatok vo výške 222,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. v lehote 30 dní po doručení právoplatného uznesenia.

Vedľajší účastník podal včas odvolanie proti rozsudku proti II. výroku z dôvodu, že rozsudok v tejto časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v odôvodnení uznesenia, o. i., k trovám konania uviedol, že o nich rozhodol podľa § 146 ods.2 O.s.p., ktorého znenie citoval a uviedol, že žalobca nepreukázal, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovanej, a teda z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej žiadne preukázateľné trovy nevznikli. Pokiaľ ide o trovy vedľajšieho účastníka, jeho úspech v konaní sa spravuje úspechom účastníka, na ktorého strane do konania vstúpil, v danom prípade na strane žalovanej. Avšak v prípade vzniknutých trov právneho zastúpenia posudzuje ich účelnosť, ktoré musia sledovať procesné presadzovanie nároku alebo procesnú ochranu proti tvrdenému nároku. V danom prípade právny úkon prevzatie a príprava zastúpenia, ktorej súčasťou bolo všeobecné udelenie plnomocenstva advokátovi bol úkonom formálnym a paušálnym (bez znalosti sporu) a jeho súčasťou mala byť aj prvá porada s klientom ohľadne veci, pričom vedľajší účastník nepreukázal, že by k takej porade došlo a čo bolo jej obsahom. Blanketárny vstup vedľajšieho účastníka nemožno považovať za úkon z hľadiska trov konania účelný na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovanej. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech veci, t.j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Vzhľadom na uvedené súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník odvolanie odôvodnil nasledovne: Elektronickým podaním 2.7.2015, potom ako vstúpil do konania na strane žalovanej spotrebiteľky 19.5.2014, podal vo veci na základe súdom doručených listinných dôkazov na vec sa vzťahujúcich, kvalifikované a konkretizované vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku premlčania voči nároku uplatnenému žalobcom. Konštatoval, že v danom prípade sa jedná jednoznačne o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou a k nej pripojených zmluvných ustanovení na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v zmysle § 93 ods.2

O.s.p., vyplýva možnosť právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu zúčastniť sa konania ako vedľajší účastník popri navrhovateľovi alebo odporcovi, že v zmysle § 93 ods.4 O.s.p. a podľa § 79 ods.4 O.s.p. návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk. Konštatoval, že v súlade s vyššie cit. zák. ust. sa k podanej žalobe žalobcu vyjadril elektronickým podaním z 2.7.2015, keď poukázal na to, že ako vyplýva zo žalobného návrhu, žalobca podanou žalobou z 23.5.2014, si uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 3 827,42 € s prísl., že vzniesol námietku premlčania, nakoľko žalobcom uplatnené právo, ako vyplýva zo skutočností uvedených v žalobe uplatnil pôvodný žalobca žalobou doručenou súdu 23.5.2014 t.j. až po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula 5.4.2014. Následne podaním z 28.7.2015 zobral žalobca prostredníctvom právneho zástupcu návrh na začatie konania späť a to pred prvým pojednávaním a súd konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu zastavil v súlade s § 96 ods.1 O.s.p., o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej a jemu náhradu trov konania nepriznal. K oprávneniu vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania ako oprávnenej osoby poukázal v tejto súvislosti na uznesenie KS v Trenčíne č.k. 19Co/307/2012 z 12.2.2014, kde súd konštatuje s poukázaním na rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 25Cdo/539/2008 z 19.2.2009 a č.k. 21Cdo/2313/2004 zo 7.7.2005, že uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo má v zmysle § 93 ods.3 O.s.p. aj vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na strane žalovaného. Na tom, že ide o procesné právo, nič nemení skutočnosť, že ako obrana proti žalobe sa uplatňujú taktiež námietky vychádzajúce z hmotnoprávnej úpravy (ako je práve námietka premlčania), lebo procesné právo tieto námietky uplatniť za konania nemožno zamieňať s tým, že majú pôvod v hmotnom alebo len procesnom práve. Ak predpokladá, že súd uznáva právo vedľajšieho účastníka dať sa zastúpiť advokátom a teda aj na náhradu trov konania späťých s právnym zastúpením avšak vedľajšiemu účastníkovi ich náhradu nepriznal s tým, že tieto považoval za neúčelné, poukazuje naopak na prax žalobcu, ktorý hromadnými formulárovými žalobami uplatňuje voči spotrebiteľom premlčané nároky a teda je logické, že voči takémuto postupu žalobcu, sa opakovane musí vedľajší účastník vyjadrovať vo forme a spôsobom determinovaným postupom žalobcu. Vo vzťahu k účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka poukázal na čl. 47 Ústavy SR a § 93 ods.4 O.s.p. v zmysle, ktorého má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda aj právo dať sa zastúpiť advokátom v súlade s § 24 a § 25 ods.1 O.s.p., realizujúc tak ústavné právo na právnu pomoc pred súdmi. V konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z § 93 ods.4, preto pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní mu vznikli trovy konania, má podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zastáva názor, že v dôsledku jeho vstupu do konania a jeho vyjadrení žalobca zobral žalobu späť, že žalobca ako účastník konania zastúpený právnym zástupcom si musel byť vedomý, že si uplatňuje žalobou nárok, ktorý je premlčaný a týmto späťvzatím sa podľa jeho názoru snažil vyhnúť plateniu trov konania ako neúspešný účastník. Má zato, že ak by do konania nevstúpil a nevzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, nedošlo by zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby, preto sa nestotožňuje s názorom súdu, že trovy vedľajšieho účastníka neboli účelne vynaložené. V zmysle uznesenia KS v Prešove č.k. 6Co/219/2012 zo 31.7.2013 s ohľadom na § 137 O.s.p. o druhoch trov konania, je služba advokáta u právnických osôb zameraných na kolektívnu ochranu práv pochopiteľná a logická, pretože úspech v konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Citujúc uvedené rozhodnutie tak, náklady s tým spojené sú v zásade účelné, čo sa v plnej miere vzťahuje aj na jeho možnosť dať sa zastupovať v konaní advokátom. Na druhej strane poukázal na § 16 ods.1 z. č. 586/2003 Z.z. o advokácii v platnom znení v zmysle, ktorého sa advokát ako nesporne odborne fundovaná osoba, môže dať v rámci svojho poverenia zastúpiť iným advokátom (§ 25 ods.3 O.s.p.) resp. v pozícii účastníka konania v zmysle § 24 O.s.p. zástupcom, ktorého by si zvolil. V obidvoch spomenutých procesných situáciách by sa jednalo aj napriek nesporne odbornej fundovanosti zastúpeného o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia. Čo sa týka právnej hodnoty jeho vstupu, tak poukázal na skutočnosť, že má vedomosť o prípadoch, keď súdy neprihliadali na neprijateľné zmluvné podmienky resp., premlčanie v spotrebiteľských zmluvách ex offa a svojimi rozhodnutiami zaviazali žalovaných plniť v celom rozsahu aj napriek tomu, že časť resp. celý žalobou uplatnený nárok sa opieral o premlčané nároky zo spotrebiteľských zmlúv a priaznivý procesný výsledok bude vo veci spotrebiteľov dosiahnutý až procesnou intervenciou vedľajšieho účastníka. Poukázal na príklady rozhodnutí OS Spišská Nová Ves z 11.9.2014 č.k. 9C/118/2014, OS Nové Zámky z 17.6.2014 č.k. 6C/30/2014, OS Nové Zámky z 13.8.2014 č.k. 9C/84/2014 vo veci, ktorých vzniesol v rámci odvolacích konaní námietku premlčania. Vedľajší účastník svojou činnosťou naplňa ciele politiky EÚ v oblasti ochrany práv spotrebiteľov (čl. 169 Lisabonskej zmluvy , čl. 38 Charty základných práv EÚ, príslušnosť smernice EU a rozsudky Súdneho dvora EÚ ako aj vnútroštátnu právnu úpravu o ochrane spotrebiteľov). V zmysle rozsudku

Súdneho dvora EÚ vo veci C- 279/09, združenie na ochranu spotrebiteľa má právo na advokáta ako aj na náhradu trov konania. V predmetnej veci došlo ku zastaveniu konania jednoznačne v dôsledku jeho procesnej aktivity, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska vo veci zobral svoj návrh voči žalovanému spotrebiteľovi v celom rozsahu späť. V zmysle § 146 ods.2 O.s.p. (citoval znenie prvej vety) a uviedol, že v prejednávanej veci jednoznačne nejde o prípad, kde by bol návrh podaný dôvodne a k späťvzatiu návrhu by došlo pre správanie žalovaného. Ďalej považoval za potrebné zdôrazniť, že súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu, pred prvým pojednávaním. Súd vzhľadom na späťvzatie návrhu žalobcom vôbec nepristúpil k preskúmaniu nárokov žalobcu vo vzťahu k § 5b z.č. 250/2007 Z.z. resp. skúmaniu neprijateľných podmienok spotrebiteľskej zmluvy a tak v časti o trovách konania mal súd aplikovať § 146 ods.2 O.s.p.. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalobca v zastúpení svojho advokáta si v tomto konaní uplatnil už v samotnom žalobnom návrhu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a pokladal vyčíslenú náhradu svojich trov za odôvodnenú a to aj napriek tomu, že jeho žalobný návrh bol jedným z mnohých jeho totožných návrhov, ktoré majú formulárový charakter. Naopak jeho právny zástupca musel podrobne žalobný návrh ako aj jeho prílohy preštudovať, posúdiť či sa v danom prípade jedná o uplatnenie premičaného nároku a následne podať v tejto konkrétnej veci kvalifikované vyjadrenie, ktoré splnilo svoj účel ochrany spotrebiteľa, keďže žalobný návrh bol žalobcom zobrať späť po jeho vyjadrení. Jeho podanie (vyjadrenie) nieje všeobecné, nemá formulárový charakter, ale konkrétne a individuálne sa vyjadruje k žalobnému návrhu žalobcu. Poukázal taktiež na nález Ústavného súdu ČR II. ÚS 2257/08 zo 7.7.2009, z ktorého citoval a na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na uznesenie KS Košice č.k. ICo/5/2013 - 68 z 26.2.2013, 2Co/15/2014 z 5.6.2014 (z ktorého odôvodnenia tiež citoval). Pozornosť odvolacieho súdu taktiež upriamil k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č. 1) zo 6.12.2007, v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv, konkrétne čl. 6 ods.1 Dohovoru, ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č. 1. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považuje uznesenie súdu v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného za rozhodnutie, ktoré vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci a z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd napadnutý „rozsudok“ preskúmal a v zmysle § 220 O.s.p. uznesenie v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zmenil tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 298,61 € bez DPH na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej JUDr. Moniky Marjanovič, advokátka, Košice, Urbánkova 1562/6, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia a, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 78,93 € bez DPH (1 úkon zo sumy 3 827,42 € je tarifná hodnota 141,09 €, x 1 z 141,09€ =70,54 €+ režijný paušál 8,39€) na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej JUDr. Moniky Marjanovič, advokátka, Košice, Urbánkova 1562/6, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Vedľajší účastník doplnil odvolanie podaním doručeným 14.12.2015, v ktorom uviedol: Na podporu svojich tvrdení poukázal napr. na Uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 9Co/94/2015 - 80 zo „14.4.201“, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým zaviazal žalobcu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Uznesením Okresného súdu Košice II., č.k. 13C/112/2014-50 zo 7.11.2014 súd konanie zastavil a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania. V prípade ak sa odvolací súd nestotožní s jeho právnym názorom, žiada aby v odvolacom konaní nebola žalobcovi priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu ich neúčelnosti spočívajúcej v tých istých okolnostiach aké vytýka žalobca jemu, a to že po získaní vedomostí žalobcom, ako účinne a to paušálne v konaní uplatňovať práva, alebo sa brániť a získaní tiež náhrady trov konania, zodpovedajúcej odmene, ktorú musel žalobca advokátovi zaplatiť, aby pre neho paušálny vzor odvolania vyhotovil, nemôže už byť ďalej účelným vynakladaním prostriedkov na odmeňovanie advokáta za to, aby aj v ďalších druhovo totožných veciach robil obsahovo identické podania - odvolania voči rozhodnutiam ukladajúcim mu platiť trovy konania VÚ bez toho, aby tu bol zrejmy aj vklad venovaný argumentácii príznačnej práve pre konkrétnu vec, v ktorej žalobcu zastupuje. K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko má za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. V zmysle § 142 O. s. p. je na priznanie náhrady trov konania nevyhnutné splnenie stanovených podmienok, a to najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktorú by mal súd pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vždy skúmať. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze, pričom by mala byť posudzovaná pri každom úkone právnej služby samostatne. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia však nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných

skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Obdobný právny názor vyslovil aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí zo dňa 24.03.2015 pod sp. zn. 7 MCdo 15/2014, v ktorom uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že odvolací súd pri rozhodovaní o trovách konania vôbec neskúmal otázku tzv. hromadného podávania podaní zo strany vedľajšieho účastníka na strane odporcu v spotrebiteľských veciach, neskúmal vôbec účelnosť vynaložených trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Zo splnomocnenia, ktorým bolo vedľajšiemu účastníkovi udelené splnomocnenie JUDr. Ambrózovi Motykovi nevyplýva, že by bolo udelené pre konkrétnu vec. Z oznámenia z 21.3.2013 (doručené súdu 25.3.2013), ktorým oznámil svoj vstup do predmetného konania vyplýva, že v tom čase nemohlo dôjsť k prevzatiu a príprave zastúpenia, lebo vedľajší účastník a tým aj splnomocnený právny zástupca nemali vedomosť do akého konania vstupujú. Inak by nežiadali súd, aby im zaslal žalobný návrh a jeho prílohy. Následne ďalšia plná moc pre právneho zástupcu udelená nebola. Taktiež je potrebné súhlasiť, pokiaľ ide o vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu, že toto podanie je všeobecné. Vznesená námietka premlčania nie je konkretizovaná a ďalej podanie obsahuje všeobecné vyjadrenia, prípadne časť odôvodnenia rozhodnutí, na ktoré sa odvoláva vedľajší účastník, ako aj je treba súhlasiť s námietkou generálneho prokurátora, že podanie je totožné, ako podal vedľajší účastník aj v iných konaniach (tzv. zastupovanie v hromadných veciach), z ktorých hľadísk priznanie trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka súd vôbec neskúmal, ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 19.3.2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013 a citoval vyslovený právny názor. Uviedol, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie na ochranu spotrebiteľa ako vedľajší účastník vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Zneužívanie priebehu civilného konania na získanie náhrady trov konania je v rozpore s účelom civilného procesu, ktorým je poskytovanie ochrany porušeným alebo ohrozeným, subjektívnym hmotným právam a právom chráneným záujmom. Má za to, že úmyslom zákonodarcu pri umožnení vstupu právnickej osoby ako vedľajšieho účastníka do konania, bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Zároveň si dovoľil poukázať na to, že nepriznaním náhrady trov konania súdom nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. V zmysle uvedeného nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle § 219 O. s. p. ho potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy konania v odvolacom konaní vo výške 94,72 € s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 84,65 € s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 10,07 € s DPH.

Uznesenie, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, nebolo odvolaním napadnuté nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 1, 3 O. s. p.), preto nebolo v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmané.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods. 1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O. s. p. a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

Právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci

podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého výroku možno doplniť, že z rozhodovacej činnosti súdov týkajúcej sa priznávania trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka je zrejmý právny názor, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zástupcu, avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelne bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl.47 ods.2 Ústavy SR majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zastúpením v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zastupovanie advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II.ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu SR), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl.47 ods.2 a 3 Ústavy SR. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesijná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zastupovanie advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednávanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zastupovanie splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania platí aj pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla rozhodnutie, v ktorom sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, preto by mal právo na náhradu jeho trov a to za vyjadrenie k odvolaniu, avšak odmena ani náhrada hotových výdavkov jej zástupcu jej nemohla

byť priznaná, lebo vyjadrenie neobsahuje nijaké procesne významné skutočnosti, z toho dôvodu trovu spojené s týmto úkonom nemožno považovať za potrebné na účelne uplatňovanie práva.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.